

Hjørring Amts 4de Valgkreds (T. Larsen). Han nævnede som en Følge af den Fremgangsmaade, han anbefalede, at man da ikke vilde faa Bøller og Alfonsen med. Jeg vil nødig forstaa det ærede Medlem saaledes, at alle de, der ikke ere i Stand til at præstere disse Indbetalinger, skulle bære disse Betegnelser. Jeg haaber ikke, det er Mening, og tror det heller ikke. Endvidere nævnede det ærede Medlem, at han til Fordel for en saadan Forsørgelse, som han nævnede, vilde stemme for en Spiritusskat. Jeg vil dertil svare, at jeg ikke paa nogen Maade vil gøre Staten eller Kommunerne i det hele taget interesserede i, at en Spiritusskat skal bringe mange Penge ind; det maa man jo nemlig løbe an paa. Hvis man skal have nogen Fordel af den, maa man jo sørge for at ordne den saaledes, at der kan komme nogle Penge ind ved den, og ved at knytte et saadant Formaal til en Spiritusskat, gør man Samfundet interesseret i at have saa stor Indtægt af denne Spiritusskat som muligt. Jeg er imod en saadan Spiritusskat i al Almindelighed, og jeg er imod en Spiritusskat, særlig ogsaa naar den tænkes benyttet til et saadant Formaal. Det ærede Medlem erklærede sig enig med den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Ellinger) i, at Udgiften til Alderdomsforsørgelsen var et Tab for Samfundet. Jeg vil ikke erklære mig enig deri, i alt Fald ikke ubetinget. Paa samme Maade kunde man sige, at hele vor Pensionsudgift er et Tab for Samfundet. Det er imidlertid et stort Spørgsmaal, om den er det. Ganske vist faar Staten ikke Ækivalent for de Penge, som den giver ud til Pensioner, men det er dog en gammel Sætning, at Pensioner ere en Slags Efterløn, som vedkommende faar som et fortsat Vederlag for et tidligere udført Arbejde. Naar man betragter Alderdomsforsørgelsen paa denne Maade, naar den ydes til Folk, som have været nyttige for Samfundet, saa længe deres Kræfter slog til, idet den Løn, de hidtil have faaet, ikke fuldt ud har været Ækivalent for, hvad de have ydet, kan jeg ikke betragte det som et Tab for Samfundet at yde en saadan Forsørgelse. Skulde man ind paa den Tanke, at hvad der saaledes ydes til Folk, som ikke give Samfundet Ækivalent for, hvad de faa, er et Tab for Samfundet, vilde dette have adskillige Konsekvenser, som det ærede Medlem maaske ikke vilde være med til at underskrive. Det er en Konsekvens, at der er mangfoldige Mennesker i Samfundet, som ikke alene leve, men leve flot og stort, forbruge

mange flere Millioner til deres Underhold, end der her er Tale om i dette Lovforslag, og som faktisk, naar man undersøger, hvad de yde derfor, ikke yde det allermindste derfor; det vil man med stor Lethed kunne paavise. Hvis det ærede Medlem vil gaa med til at sige, at det er et Tab for Samfundet, at hele denne store Klasse Folk, der ikke i Forvejen have ydet noget, som staar i Forhold til, hvad de faa, leve paa denne Maade paa Samfundets Bekostning, kan jeg være enig med ham. Men naar derimod Samfundet yder de gamle, der i deres yngre Dage have ydet, hvad de formaaede, til Samfundets Berigelse, en Alderdomsforsørgelse, ligesom den udreder Pensioner, en Efterløn, som de have Krav paa fra Samfundets Side, kan det ikke betragtes som et Tab for Samfundet, men kun som en Pligt, som Samfundet har over for de gamle. Jeg vil altsaa, hvad det foreliggende Forslag angaar, kunne være med til at arbejde videre paa dets Fremme paa den Basis, jeg har tilladt mig at nævne, nemlig at man først sikrede de fattigste Statens Støtte og dernæst tager fat paa at hjælpe dem, der ere i Stand til at opspare noget, til at kunne gøre dette saaledes, at de kunne skaffe sig en bedre Stilling i deres Alderdom, end de ellers vilde være i Stand til.

J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds): Jeg skal ikke komme videre udførlig ind paa Lovforslaget og de Tanker, Lovforslaget giver Anledning til. Jeg kan i saa Henseende henholde mig til de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds (T. Larsen), idet jeg er enig med ham i hans Betragtning baade af Spørgsmaalets Betydning i sin Almindelighed og hans Kritik over Lovforslagets specielle Sider. De Bemærkninger, som jeg vil gøre, har jeg heller ikke tænkt særlig at knytte til de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, saa meget mindre som Lovforslaget efter min Opfattelse ingenlunde kan siges at være saa klart affattet, at det er let for en paa dette Felt ukyndig Mand at sætte sig ind deri. Det kan jo være, at de, som specielt have med Livsforsikringsager at gøre, finde det meget klart, men jeg maa tilstaa, at i alt Fald for en Lægmandsbetragtning som min — det kan være, at det er hos mig, Manglen ligger — er det ingenlunde klart. Jeg har ved at læse Lovforslaget igennem faaet det Indtryk, at en hel Del af de Bestemmelser, som findes deri, specielt de Bestemmelser, som